

Con
Jm

 BIBLIOTHECA UNIV. IAGELL. CRACOVENSIS	Kat. Komp.	
	59940	
III	Mag. St. Dr.	P

Teol. 5246.

Parsaurockiję k. Androia: Koncept na konu-
 ptami w łacińskich terminach singularis di-
 vine Sapientiae partem Niepokalane je-
 wienie Matki: Bostkij parężytyczny
 karamin-po karamy

Lorenzen

Boissacens-Kriegs-Konvention

Konzept zur Konvention in französischer Form
nach singulärer Vereinbarung zwischen
den Mitgliedern des Reiches. Blatt. No.
1736. 1736.

K
K
W
D
N
M
F
W
H
P
L

NA PRZESWIETNY
JASNIE OSWIECONEGO XIĘCIA IEGOMOSCI,
JANVSZA KORYBVTHA
WISZNIO WIECKIEGO.
KASZTELANA KRAKOWSKIEGO:
KLEYNOT.

Nietrzeba konceptować, wiele o Iásności, 5994 P^{III}
Gdyż iest przez się wiadoma bez żadney trudności!
Ták teź y Twoy Luminárz, Miłóściwe XIĄZE;
Sám w sobie wsfelkich pochwał, cny argument wiąże:
Ták dalece : że chyba, kto niezná światłóści;
Ten teź niezná onegoż, ták wielkiey Zácności!

IASNIE OSWIECONEMV XIĘCIV IEGOMOSCI,
JANVSZOWI KORYBV-
THOWI WISZNIOWIE-
CKIEMV;

KASZTELANOWI KRAKOWSKIEMV:
PANU, y DOBRODZIEIOWI MEMU
OSOBLIWEMU.

Jaśnie Oświecone, Mosci Xiąże;
DOBRODZIEI V.

*Apatruiac się, nietylko super Magnitudine Łask W. XCI
MCi DOBRODZIEIA, mnie y Zákonowi memu świadczo-
nych: ále też etiam ex recenti motivo, że W. XCI A
Mśc DOBRODZIEY; umyślnie tu ziachawszy ná Konklu-
zya Oktawy, Nábożeństwa Immaculatæ Conceptionis
Beatissimæ; przyozdobić ráczytes hanc Solennitatem;
exemplari devotione sua: niemogę lepiej, blachey y szczupley pracy mo-
iey in honorem Beatissimæ; w tenczas przy prezencyi W. XCI MCi
mianey, złożyć: iáko in gratiosa manu onegoż, Summi zawsze tey MA-
tki Boskiey Cultoris. Niechce tedy ia tu ampliori excurrere stylo, in
laudes W. XCI MCi DOBRODZIEIA; bo to non unius paginæ locus, ani
unius diei actus: á do tego że wiem iż W. XCIA Mśc DOBRODZIEY, per
innatam modestiam & æquanimitem, tego non prætendis: Conten-
tus honesto, Fabritius parvo, spernebat munera Regum: ale iednak
co przy obligacyi moiey y sama słuszność każe, trudno o tym mam zámil-
czeń; y choć brevi claudere to nucleo, powinienem. Niechże mi tedy
godzi się w Osobie W. XCI MCi DOBRODZIEIA, adorare Godność
Rzymskiego Werginiusza; o którym mowi, Plinius: Cui Civis pares
virtutibus habebimus gloria? & zelo in publicum neminem. Niech*

mi wolno będzie, samego Rzymskiego Kościoła pryncypalniejsze Świątło Baroniusza; cały text położyć, pag: 73. Nerwa Towarzysza na Państwo chciał mieć, Werginusz Rusa; ktorego wielka cnota Pliniusz stawia; iż Państwa niechciał iako mądry y dobry. Mogli bowiem Cie, Iaśnie Oświecone **XIĄZE DOBRODZIEIU**; inni Wielcy w tej Rzeczy Pospolitey Herodés, celować zasługami; ale zelo in publicum, nikomu niedates sobie wziąć Prymu: naśladować w tym Godnego **TĘCZYNSKIEGO WOIEWODE** Bełzkiego, y **KOSTKE WOIEWODE SENDOMIRSKIEGO**, glorięca vestigia; iako Tucitides Polki, Fredro Maximilianus świadczy: Magni profecto Viri, vel ideo digni Imperio, quod in ea fortuna modestissimè se gessere. Sam się nastuchatem in Campo Electorali, iako **W. XCia Mśc** miałeś wiele łaskawych Braterskich affektow ku sobie; ale Dijs aliter visum: albo iak mowi Seneca, Dij melius. Samę nawet przeciwnę sobie nātenczas Konfederacyę, wydanęmi, ab utrinq; Pismami; wyznaia Cie **MCi Xiązo DOBRODZIEIU**, żeś był **KANDYDATEM**: ktore na tym Seymie Pacificationis, umorzonę y zakończonę szczęśliwie; **NALASNIIEYSZEGO AVGVSTA III.** roboraverunt Majestatem: w Ktorego Osobie redivivas **KAROLA** Wielkiego tam animi quàm Corporis Świat cały adoruje qualitates; a Oyczyzná swego dalszego szczęścia, obrony Wiary, y Wolności, chwytá nadzieie: Dij melius. Y choćby strzez Boże y Imie **W. XCi MCi** zeszło; dość tu ma w tym Pochwały potomney: Dij melius: bobyśmy się już mogli niecieszyć incolumitate zdrowia, **W. XCi MCi DOBRODZIEIA**, iako Świętey Pamięci Godnego **STRYIA** Twego, Świętey Pamięci **MICHALA** KROLA (niewierze iá temu áni tak jest, aby toxico; ale namienia Kołucki trucizna zazdrości w młodym wieku swoim, bo tylko lát miał w ten czas 34. ætatis suæ consumpti.) a choć in Volumine Legum czytam, in Confirmatione Iurium tegoż Krola pobożnego novo & insolito antehac exemplo sine ulla contradictione; od **BOGA** wezwanego náđ własne swoje nádziecie, dopieroż staranie dativo aut persuasivo modò. Coż przytym ieszcze mówić powinieniem? Kiedy mi przychodzi cytować Długosza; an: 1477, pag: 557. editionis Hauseni: Castellania Cracoviensis, quæ summus Magistratus apud Polonos est. Coż kiedy przychodzi przywodzić **IAKVBA SOBIESKIEGO**, nātenczas **WOIEWODZICA LUBELSKIEGO** an: 1610. Cudze Ziemie invisentis, y opisuiacego nietylko **Kray** ale formam Regiminis wszystkich Narodow gdzie był: potym **KASZTELANA KRAKOWSKIEGO** Oycá Świętey **P. IANA III. KROLA**, Manuskrypt; ktory godny Druku, y ktory się znayduje w Bibliotece **I. O. Xiążat Ichmościow RADZIWIŁŁOW**: tam in descri-

descriptionibus Status Gallix, pisze; Conetabl, po Łacinie zowia
 go Magister Equitum; jest iakoby u nas P. KRAKOWSKI, pierwszy po
 KROLU w Świeckim Stanie. Coż kiedy enucleare Gradus honorū, ktore-
 mi szedtes W. XCia MśC do tego Krzesta? że ledwo tylko RAFAŁ LE-
 SZCZYNSKI, iako go Zatuski re & Nomine Chryzostom Polski cyt-
 ie; jeden miał więcej, y to nie w tym stopniu: bo byles náprzod W. XCia
 MśC PODCZASZYM KORONNYM, potym Marszałkiem Nadwornym
 W. X. Litewskiego: KASZTELANEM, WOIEWODĄ WILENSKIM, KRA-
 KOWSKIM; niewspominam in revolutione Woiewodzwa Ruskiego, ná
 ostatek Kásztelanem Wawelu: gdzie iá tu bezpiecznie przypisać mo-
 gę, co Błazowski tłumaczac Kromera pag: 38. wspominaiac Iána
 Tarnowskiego, z okazji Piasta, Kasztelana Krakowskiego; mowi:
 Maz nietylko zacności Familiey, ale láty, ráda y Godności, Wodz
 SENATU POLSKIEGO. Nieprzymodzę troisley W. XCI MśCi Láski w
 Rádomiu, ráz w Lublinie Marszałkowskiey. Niecytnię iako w Olkini-
 kach, w Tarnogrodzie, W. XCI MśCi omnium Civium expete-
 bant Corda: y iako W. XCia MśC Krwi własney, pro coequatione
 Jurium Korony Polskiej z W. X. Litewskim, nie žaluiac; pro manute-
 nenda tranquillitate in toto gloriose mostes Osobę swoię: á z tad
 szuszenie Pliniusza citowac o tymże daley Werginiuszu będe, ten iedy-
 ny chwály Twoiey colligendo manipulum: Vt summum fastigium
 privati impleres, cum Principis noluisse. Niechcę więcej, áni
 się zápatruę in fulgorem Herbownego LUMINARZA Twego; day
 Boze żeby ieszcze nieznat ultimam eclipsim: y oraz tendo manus
 ad fidera, áby tak Zadne Imie, łaskawe ráczyli uszczęśliwić y konser-
 wowac Nieba daley; ale iak wola Opatrzności będzie, nigdy żaden
 Dom piękniey nieszedłby: Stryi niemal Rodzony, bo stryieczny KROL
 MICHAŁ, breve noctis fidus: Rodzony STRYI DYMITR KA-
 SZTELAN KRAKOWSKI, HETMAN W K. Ajax Polski. Ociec, KON-
 STANTY WOIEWODA Belski; Delitium Regum, Delitium Po-
 puli; pewnieby y większą Toga & Sago odebrał Honory, gdyby mało
 co więcej w pędziesiat lát wieku swego nieumart. Brát Rodzony
 WOIEWODA WILENSKI, HETMAN WIELKI W. X. Litewskiego; Sar-
 maticus Alcides. W. XCia MśC, KASZTELAN KRAKOWSKI: o
 ktorych samych gdyby tylko pisac przyszło, potrzebaby Paterkula álbo
 Tacita piora; y takie wydawac iak oni Volumina, o Heroicznych
 tych Wielkich Ludzi akcyach: á co uwági, y wieczney pamieci godna;
 ná Dwoch IASNIE WIELMOZNYCH, od samych KROLOW
 POLSKICH Tym tylko w Świeckim SENACIE danym Tytule; bo pier-
 wszym in Lechico, & Littavo Orbe SENATOROM: Domus incli-

RAFAŁ LE
 SZCZYNSKI Pod-
 skarbi W.
 K. Generał Wiel-
 kopolski,
 zacny
 złowiek:
 był ná-
 przod
 Kraiczy,
 Stolnik,
 Chorąży
 Koronny;
 potym
 Woiewo-
 da Káliski,
 Woiewo-
 da Poznã-
 lski. Woie-
 woda Ze-
 czycki;
 Generał
 Wielko-
 polski,
 Podskar-
 bi N. K.
 zá S. P.
 KROLA JA-
 NA III: á
 za AUGU-
 STA II.
 Kluczę
 wziął.

Nie in De-
nuntiatione
MICHAŁA
KROLA,
ale Diplo-
ma reversa
le Serenissi-
ma Regie
Majestatis,
Krolowi
KAZIMIE
RZOWI;
na Seymie
abdicationis
to ma
w tobie,
pag: 7ma:
obligatio
Regnatrici
Profapie
Stirpi Ia-
giellonica,
prope 300.
annos, opta-
tissimis au-
spiciis Re-
gimini Pa-
tria No-
stra Prasi-
dentis.

Anno 1345.
JAGIELLO
z Pragi do
Krakowa
wprowadził
Karmelitu,
a wedwie-
lecie I. O.
Xiaze IMSC
MIKOŁAJ
RADZI-
WILLE,
Woiewo-
da Wileh-
ski do Wil-
na.

nata recumbit. W Denunciáciey MICHAŁA KROLA, wdzięczna
Pamięć wyrzuciła Rzecz-POSPOLITA; tę potóżysz słowá: Obligatio
Regnatrici Profapie, Stirpis Iagiellonicæ; bo od Rodzonego
WŁADYSŁAWA IAGIELŁA, á Naypiernwszego FUNDA-
TORA y DOBRODZIEIA Zákonu Mego w Polszcze; poszto Wá-
leczne KORYBUTHOW PLEMIE: nietylko Polska naszę, ale y
Rossyjska Monarchia; znamienitemi, rownemi starozytnym, Boba-
tyrámi zdobiacych. Lecz kto chce wiedzieć, (lubo nierozumiem aby
się taki w Oycyzynie naszey znalazł Idiota, żeby niewiedział co to
jest za Zácność tey Cynthyi); niechze czyta Závackiego Rogali Xię-
gę szosta, Compendij Legum; an: 1613. wydane, y I. O. XCIU
IMŚCI IERZEM KORYBVTOWICZOWI ná Wiszniowcu,
KASZTELANOWI KIJOWSKIEMU przypisane. Kolligację Twoię I. O.
MŚCI Xlaze, jest to samo Gwiazdy ná Niebie tym Misyicznym
liczyć á czy podobnaż przeliczyć? bo niemasz tego nietylko u nas
ale & in exteris Znakomitego DOMU, abyscie z nim swoiey niemieli
Krwí konnexiey. Námieniam tylko Godne Corkę Twoię, I. O.
XCia IMŚCI: MICHAŁA RADZIWIŁŁA, KASZTELANA TRO-
CKIECO, HETMANA Polnego W. X. Litewskiego; Zácne Zonę:
o Ktorey to tylo wnoszę, co o Porcyi Zenie Brutusa á Corce Kátona;
mowi Cicero: & Filiam tali Patre, & Vxorem tali dignam
Marito. Agdy mi przychodzi I. O. XIAZAT Ich Mościow RA-
DZIWIŁŁOW, adorare Imię; rádby był effusus in elogia:
bo po IAGIELLE KROLV, MIKOŁAJ Xlaze RADZIWIŁŁ
HETMAN WIELKI W. X. Litewskiego, y WOIEWODA Wileński;
40, lat u Wielkiego WITOLDA trzymałac Militares Fasces, nas
do Wilna w prowadził, choyna opatrzył Fundacia: ktore potym vicif-
situdino temporis, z przychodzaca z Genewry Zwingliusza Sekta, zru-
nowáta: gdzie kilkalat z Oycami naszemi primæ plantationis suæ,
u S. IERZEGO w Wilnie w wielkiej światobliwości przeżywszy;
złożywszy wprzód ten Sarmacki Themistocles Purpurę Senatorska,
y Klawę Woienna; poszedł do szczęśliwey bez watpienia Wieczno-
ści, niepiac nigdy wina, lát blisko sto zycia swego przepędziwszy.
Ale mamy nadzieie, że iako I. O. MICHAŁ XIAZE IMSC RA-
DZIWIŁŁ, HETMAN POLNY W. X. Litewskiego, SYNGODNY W.
XCI MŚCI; Genus non vile Palæmon: od niego prowadzi ab-
originem suam, y jest prawdziwy tego Achillea wspomnionego, nie-
tylko Sanguinis ale & meritorum successor; tak y nas swoia dobro-
tliwa wspierác będzie Protekcyja. Mamy nadzieię y w powážney
Instanciey I. O. XIĘZNEY IERMOSCI, Godney ZONY onego;

że nas wesprze Interpozycya swoia. Iáko bowiem **EVGENIA**
TYSZKIEWICZOWNA, Rodzona **BABKA W. XCI**
MŚCI DOBRODZIEIA; była osobliwie ná Kościół, y Klasztor
 nasz tu we Lwowie łaskawa; y cokolwiek mamy bogatych Apa-
 ratów, vel maxime z Iey łaskawości mamy: tak spodziewamy
 się w Godney Iey **PRAWNUCZCE**, tenże respekt uznawać. **Sy-**
NOWICA Rodzona **W. XCI MŚCI DOBRODZIEIA** za **I. W.** Iego-
 ścia **PANEM IOZEFEM OGINSKIM**, Woiewoda Tro-
 ckim; od **WŁODZIMIERZA Wielkiego** Celsissimam su-
 am trahente Progeniem. Druga za **I. W.** **IMCia** Panem
ORDYNATEM ZAMOYSKIM, Woiewoda Smolenskim:
 o którego **PRZESWIETNEGO DOMU** zasługach tylko do-
 tknę iednego, rzecz a Imieniem Wielkiego **IANA HETMA-**
NA; z **PIASECKIEGO** BISKUPA: Quidquid conservatio-
 nis Avitarum Legum habet Polonia, uni ZAMOYSCIO debet.
SIESTRZENICA Rodzona **W. XCI MŚCI**, za Starożytna **STA-**
RZA Zácnych **TARŁOW**. Stryieczna Rodzona, **WI-**
KTORIA LESZCZYNSKA, nieporównáných Cnot; za
 Walecznym **IASNIE WIELMOZNYM POTOCKIM**,
HETMANEM Wielkim **K.** teraznieyszym: o którym bezpie-
 cznie głosić mogę, że nietylko iest Heróum sublime
 germen; ale też fulmen belli, Carthaginis horror. Z kto-
 rych to wszystkich pomienionych, wielkich y zacnych ludzi; extant
 pullulantes stipites coelo, nata Notaraj; Nomina: czy mo-
 gliż większą Numina Gentium, colligato colligere nexu? **A**
 co o dwóch Wieku swego rzekę Pulcheryach? **I. O. XIĘ-**
ZNIE IEYMOSCI THEOPHILI z Leszna **KASZTELA-**
NOWEY KRAKOWSKIEY; Godney Zenie, **W. XCI MŚCI**
 y **I. O. XIĘZNIE IEYMOSCI**, z **I. O. XIĄZAT** Ich-
Mosciow **RADZIWIŁŁOW**; **WOIEWODZINIE WILEN-**
SKIEY, **HETMANOWEY** Wielkiej **W. X.** Litewskiego, praw-
 dziwie kochaiacey **W. XCia MŚC**, Brátowey, to tylko námie-
 nię, co o **Pauli Hieronim**; o kazdey z tych zacnych y Świę-
 tych **Paniach**: decus Heroinarum sui saeculi, **Albo** te adne-
 ctam Panegirim, która **Długosz** **IADWIDZE** Zenie **IA-**
GIEŁŁA WŁADYSŁAWA **FUNDATORA** Naszego;
 obszernie expressit: iako tam każdy doczytać się może, w ży-
 ciu **Tey Świętey** **MONARCHINI**. Przy tych tedy tak Wiel-

kich y niewypowiedzianych Ozdobach, y Luminarzach W. XCI
MśCi Dobrodzieia; utrinq; & ubiq; iaśnieiacych, y splendor
niewymowny Oyczyznie naszej, iák in meridie albo Plenilu-
nio czyniacych: pozwolisz W. XCia MśC Dobrodziey, um-
bram addere Soli; ze Nászę Herbowną KARMELI GORY GWIAZDY
upádna cum adoratione do stóp Iego Pańskich; gdyż norunt
suum sidera adorare Solem: y iuż nie in figura, ale w sa-
mey rzeczy; Manipulum Iagellonicum, w Wielkiej y Go-
dnej Osobie Iego adoruiac; dziekuią przytym profundissime,
zá wszelkie łáski y Protekcyę Iego Pańskie; sobie, y mnie z nie-
mi partykularnie świadczone; cum appreciatione: aby W. XCia
MśC Dobrodziey, longævos ducat sine nube dies; ná dalsza,
ozdobę Oyczyzny, á Protekcyá nas stug Iego práwdziwych: de
quorum numero y iá gloriór byđz, y iestem ná zámwsze co-
ram DEO & hominibus.

WASZEY XIĘCI MOSCI

Dobrodzieia Mego Osobliwego

Náyniższym stugą y Bogomodlca.

X. JEDRZEY BARSZCZEWSKI.

ExProwincyał, Przeor Lwowski

Karmelitański.

Liber Generationis, J E S U CHRISTI. Math: imo.

Xięga Rodzaju, J E Z U S A

C H R Y S T U S A.

Nowu iá dżiśiay, do teyże samey wrócam się Xięgi; Ktorą tu przed lát kilku, ná tey odszedł Ambonie: *redeo ad primum. N. S.* A żeby kto nierozumiał o mnie, zem przez ten czas zápomniał tego; czegom się w pomnieyjszych ieszcze, o tey Xiędze náuczył Szkołach; y iurámentem obowiązał podług Formuły *Sodalitatu*, aż do śmierci pamiętać: *Statuo ac propono, me nunquam te derelicturum:* tedy reasumię dżiś znowu, téż samą materię y argument; *Niepokalanego Poczecia, MATKI BOSKIEY: assumo Conclusionem, restauro argumentum:* ná którym tu schodząc z tey Ambony, ná tenczas stánał. *De qua natus est, JESUS.* A ieżeliby komu *tandem*, było dziwno albo przykro; że wszystko iedno, w tey materyi traktuię y mowię: *tandem radio affecti Discipuli & Fratres qui aderant, quod idem semper audirent, dixerunt Joanni: Magister, quare semper hoc loqueris?* *S. Hieron: in Comment: Epist: ad Galatas:* tedy niech temu bynamniey niedziwuie, y za przykro niema: gdyż tajemnica ta, y Godność Iey; iák iest z osobliwszą dystynkcyą nád wszystkie innę, od naywyższego BOGA przed wieki destinowána; *Ab aeterno ordinata sum, & antequam quidquam fieret: Provo: Svo:* ták tez iey chwála y pochwála, niemoze bydź w krotkim iednym zálimitowána czasie; *& usq; ad futurum seculum non desinam:* ale *per correspondentiam termini a quo, ad quem;* wieczność chyba tylko iedna, konkluzią iey bydź może: *ab aeterno in aeternum: ile że ta podług Filozofow, sama sobie iest terminem y mensurą: aternitatis mensura, est ipsa aternitas.* A iá tym czasem *in tempore*, ták mowię; Co zá dziw? że honor y chwála, Niepokalanego Poczecia MATKI BOSKIEY; Co ráz w więkzey á więkzey, zostáie u Swiata dewociei y slymie; bez żadnego terminu' y interrupciey: codziennemi wychwáloná zostáiąc, ust pochwálami; y mądrych Pior, enkomiami: *Scriptus & intergo, necdum finitus Orestes: Juvenalis:* Co zá dziw mowię temu?: kiedy niedziwno gdy innych Godnych, (chodź bez żadney komparáciey do tey Godności); trwá wiekopomnie sławá y chwála ludzi?: *Nomen eorum vivit in generationem, & generationem:* y nieczyni żadney przykrości, iák często o nich mowiący; ták tez y drugim; tegoż słuchaiącym: *Sapius in libro, memoratur Persius uno; Quam levis in tota, Marsus Amazonide: Martialis:* á ile kiedy ieszcze do tego, przywiążę się partykularny affekt, y slyma Osoby: *de dilecto, nunquam satis?* Jieszcze bo-

wiem Teologowie, tak swych w tej materii niewypowiedzieli argumentow; a zeby się z tym dziś oświadczyli; iak w innych zwykli mawiać koncertaciach: *ergo à primo ad ultimum concluditur*: ale iakby dopiero dziś zaczęli, tę traktować materią; tenże sam ieden daley a daley probują *assumpt*; y *explikują* kategorią: *probo, probo assumptum*. Y choć ieden z nich; *alias* nasz Polak z Akademii Krakowskiej; całą o tym napisał. Centurią; to jest, sto argumentow, y posłał ię do Rzymu: a drugi znowu Cudzoziemiec Szkot, tychże samych *in contrarium* zarzuconych solwował dwieście, w Kolnie Elektorskim Mieście; podług tradyciei: *Dignare me laudare Te, Virgo Sacrata, Da mihi virtutem, contra hostes tuos*; z tym wszystkim iednak zostawali po sobie y tyśiącznym innym, iak Teologom iako y racyom mieysce; do teyże samey stosującym się konweniencji, y racyey: *decurit, voluit; ergo & fecit*. Jeszcze y Filozofie; tak swego *in spinis Logicis* niewyexplikowali *Individuū*, jeżeli y iak może *Salvari species in unico Individuo, ceteris impossibilibus*: a zeby daleko większey niemieli racyey do dyskursu, o dzisieyszym *Individuum*; ktore *Salvatur in sua specie*, gdy całe *Universale ruit*: to jest, gdy cały Narod ludzki, w Adamie zginął: *Omnes in Adam moriuntur!*. Y Jeżeli ciz *pro salvando suo primo*, roznych szukają terminow y dystynkcyi: czy to *per abstractionem à singularibus*, czy *per comparationem ad inferiora*; iak uczy *Logica*: o tu trudno, w dzisieyszej materii być abstraktem; aniteż uydzie żadna komparacya: bo *nec primam similem visa est, nec habere sequentem*: ale chyba muszą się udać, do swoich *Precyzy*, y to jeżeli jeszcze nie lepiej do tey, która jest *ex parte intellectus*: aby sobie uczynili drogę y konnexas do Teologow *Praviziei*; *prater hanc*. Nieexplikuję tego wszystkiego po Polsku, częścią że to jest powiedziano dla uczęszczych; częścią że te wszystkie terminy, niemoga być wyexplikowane w Polszczyźnie tak iakby należało. Jeszcze y Legistowię, tak swych wszystkich nieprzezyrzeli Munitentow w dzisieyszej sprawie; iaka to jest czy *Exemptionis*, czyli też *Donationis*?; bo *etiam à debito*; iak mówią Teologowie: a zeby y tyśiącznym innym nie zostawali po sobie mieysca, do *Querendy Paestranom*; gdzie to jest ta dzisieyszā zapisana transakcyja, *Augusta gaudet Privilegio Principi!*. Y choć iedni z nich slyszeli, a drudzy y wiedzą, że to ma być na pierwsey pewnego Protokolu, zapisano karcie: *In capite libri scriptum est de me*: z tym wszystkim iednak do tych czas jeszcze, nigdzie tego niewykwerendowali: ani w Grodzie, ani w Magdeburgiei; a nawet ani *in Codice Legum*: y czynią ciz sami solenny *de diligentia Manifest*, że tego nigdzie na ziemi wynaleść niemoga; y chyba się muszą udać tą samą drogą, iak y inni; to jest puiść *ad Decretalia*: y to jeszcze nie *Juris bassi*, ale *Juris alti* ktore jest *penes Principem*: gdzie znowu także niekażdemu latwy jest akcess, ale chyba temu kto jest z gorney Kámery: *Vidit ealum apertum, & in throno sedentis librum signatum sigillis septem: Apocal. sto.* Oto zgoła iednym słowem mówiąc: jeszcze się taka nieznalazła dotychczas stworzonā mądrość, albo nauka, aby mogła godnie tak, iak należy, wychwālic y wypowiedzieć dzisieyszā Tāiemnicā: *Mysterium mysterij, & quod intrinsecus later*. Y jest to samo to co iā dziś mówię, *idem per diversa*; com w przeszłych moich czteroletnich Kazaniach, na tey tu mówił y probował przez lat kilka Ambonię. W pierwszym tak: że dzisieyszā Tāiemnicā Niepokālonego Poczęcia Mātki Boskiej, dla swey Præeminencji y szczegulności w świecie; może się bezpiecznie nāzwac pod *allegoriā* Xięgi, ieden szczegulny na Niebie y ziemi Orygināl, bez *Transumptu* y *Kopiy*: *nec Primam similem visa est, nec habere sequentem*. W drugim: że ta sama dla swey osobliwey skrytości; y dystyngowaney Godności; iednemu tylko Nāwyższemu jest dobrze wiadomā BOGU, a dla stworzonego rozumu sekret: *Liber mysterij absconditi, soli DEO notus*. W trzecim: że my ludzie przez koniekturę dochodząc tego, iakimkol-

kolwiek sposobem; mamy gruntowną racyą y argument, nieskazitelności
 tey Mistycznej Xiegi; przez to: że w tey Xiegdze *ab aeterno* zápisana była, á
 w swoim zostawiona czáście *quando venit plenitudo temporis; Videnda*. Słowá Przed-
 wiecznego: *De qua natus est JESUS*. W czwártym: że też samo Słowó Przed-
 wieczne, tym sobie postępując sposobem, uczyniło y sobie y nam rozrywkę,
 w tey y tą Xieggą: *Lusus Verbi, & in Verbo: Liber Generationis, De qua natus est JE-
 SUS*. Teraz tedy w piątym moim ná tym tu mieyscu Kázaniu, też samą kon-
 tynuując materiją y allegorie; tak czynię: że wszystkie te propozycję, Kazań
 moich, niby wráz *summam* biorę; y z nichże samych y onymże samym
diverso & eodem respectu; daię racyą ná racyą, zá dalszego Kázania mego pro-
 pozyciją; *ratio rationum*: ále iednak ieszczé nieostátnią, *non ultimam*; á że-
 bym sam sobie w tym niekontrádykował, com dopiero powiedział: bo iák mo-
 wiłem tak y mówię, że są ieszczé racyę ná racyę; y znowu ieszczé racyę ná
 racyę, y prawie końca temu niemasz y nigdy niebędzie: *faciendi plures Libros
 nullus est finis*, iák powiedział w pewney materiei *Ecclesiastes cap: 12*; á toż sa-
 mo ieszczé bardziej w dzisieyszey się weryfikuje Táiemnicy, *faciendi plures
 libros nullus est finis*. Tá tedy racya ná racyą, niech będzie dalszego Kázania me-
 go propozyciją; w którym tak mówię: że *wszelkich tych pochwał y Preeminencyi,
 szczegulności y nieskazitelności tey mistycznej Xiegi; nietylko in genere, ále etiam &
 in specie w dzisieyszey Táiemnicy, Niepokálanego Poczęcia MATKI BOSKIET; tá iest
 racya, y prawie ratio rationum: że KONCEPCYA Iey, iest to ołobliwizy Nay-
 wyższego BOGA, nád wszystkie inne koncepta Iego Koncept: Co w Łacín-
 skich terminách, tak się ieszczé lepiej wydaie: *Conceptio Virginis, est singu-
 laris Divinae Sapientiae Partus*. Niech to wszystko będzie. *Ad Majorem DEI
 Gloriam*.*

Zwyczáyny to iest u Łacinnikow termin, y denominácya: że gdy co
 ołobliwzszego y piéknego, iáká mądrá wynáydzie y skácypuie głó-
 wa; oni to zowią *Partum ingenij*, dzieło z teyże samey rozumu
 pochodzące y wynikájące: *Partus ingenij*: biorąc y rozumiejąc w
 tym sensie, nietylko wewnętrzne myśli y dyspozycję, którą *Dialektyka* zowie
operationes mentis; ále też *etiam* y tę którą w powierzchownych prezentują się
 akcyach, czy to Pisma czy elokwencye: *Humani ingenij indicium facit oratio*: mo-
 wi *Alexander*: czy też *etiam* y w tych, które náleżą *ad opera artis*, to iest w Kun-
 sztach iákich y ołobliwzzych rzemieślách: *In manu Artificum, opera laudabuntur*:
Ecc: 10: bo to wszystko musi koniecznie pochodzić, z mądrey y rozumney
 dispozyciei Głowy; iák pospolite mówi Filozofow axyoma: *nil volitū, quin prius
 praeognitum*. A z tych zaś znowu tak wyperfekcyonowanych dzieł y akcyi;
 dopiero konkludują y decydują sobie, zacność y piéknosć tak rozumu tego;
 iákó y konceptu nád innę onego: *Ex miris operum signis, cognoscitur Author: Au-
 thoremq; suum, condita quaeq; canunt. Manilius*. Y ztąd to iá rozumiałbym ze wzie-
 li swoy początek, tę zwyczáynę w poschwałách ekspresję: Mądrá to Głowa
 zrobiła; nie profley to głowy koncept, trzeba to ná to mądrey głowy; y
 tam innę tymże podobnę: *Commendat opus artificem: opus Authorem laudat*: mówi
Author Symbolicus. Co tedy o stworzonym rozumie mowiemy, toż samo lubo
 z daleką inną distynkcyą y preeminencyą; o niepoiętey nigdy Pána BOGA
 nášzego mądrości, mówić możemy: że wszystko to cokolwiek widzím ná świe-
 cie stworzonego, wszystko to iest dzieło Rák Iego: od Iego niepoiętey Mą-
 drości skoncygowáne, á *Wszzechmocności produkowane*; iák mówi Psalmi-
 sta, *Psal: 45. Quam magnificata sunt opera tua Domine! Omnia in Sapientia fecisti*.
 Y lubo o tych niemożem siła mówić, częścią że u nás w iedney tylko po-
 winny zostawáć admiráciey, iákó mówi Filozof. *Ethic: imo: Divinorum non
 est*.

est laus, sed admiratio: Częścią też że prawdę mówiąc, my ich pojąć y zrozumieć niemożemy, tak iakby należało; bo to nie naszej głowy rozum, iak mowi *Ecclesiastes cap: 1. Intellexi quod omnium operum DEI qua sub Sole sunt, nullam possit homo invenire rationem; & quanto plus ad quaerendum laboraverit, tanto minus inveniret:* przeciez iednak z tym wszystkim, mozem sobie z tychże tamych uczynić koniekturę iaką y konsekwencyą; niepojętey PANA BOGA naszego, w tym Mądrości y dyspozyciey; iak nas uczy *ad Rom: imo: Apostol: Invisibilia DEI, à creatura mundi per ea qua facta sunt intellecta conspiciuntur, sempiterna quoq; ejus Virtus & Divinitas.* Argument náylepszy, (mowi Apostol); niepojętey PANA BOGA naszego Mądrości, y Wszchemocności: *Invisibilia DEI:* Są też samę od niego skoncyrowane, y produkowane rzeczy; *per ea qua facta sunt intellecta conspiciuntur:* bo też y według nauki Filozofow, náylepszą proba rzeczy *ex effectu;* kiedy niemoga *probari in causa.* A że ieszcze między temi jest dystynkcyą, w piękności y zacności; *Stella differt à stella in claritate,* iak mowi Apostol: a o Słońcu napisał *Eklez: yastyk, per antonomasiam; Vas admirabile, opus Excelsi; cap: 43.* Przedziwne dzieło Słońce, samego Náywyższego BOGA *Opus;* niby to partykularną mu przyznając *antonomastice,* nád inne opera zacność y dystynkcyą; *opus Excelsi:* więc y my znówu z tychże samych dystyngwowanych, wnosimy sobie *pro nostro modo concipiendi;* według naszego rozumu raciey y dyskursu, ofobliwizą w tym PANA BOGA naszego moc y dyspozycią; iak mowi Mędrzec *cap: 13. A magnitudine creatura & speciei. poterit Creator horum videri:* Z tey a z tey zacności y piękności *in speciei,* czyli *in individuo* stworzoney rzeczy: *A magnitudine speciei:* mozem sobie zwazyć y uwazyć niepojętą Mądrość y koncept, Stworcy tegoż samego: *poterit Creator horum videri.* Ten tedy sobie uczyniwszy generalny dyskurs, niby *Probasim* iak Retorowie mowią y uczą; teraz czynię *apodosisim,* aplikacyą do dzisieyżey moiey materiey, y tak mowie. Wszystkie są dzieła PANA BOGA naszego, piękne y arcypięknę: *Mente gerens Mundum, pulchrum pulcherrimus ipse: Boetius:* wszystkie są dziwne y przedziwne, *Mirabilis DEUS in operibus suis;* y są niepojętey Iego Mądrości, wielkie y nieskomparowane koncepta: *Omnia in Sapiencia fecisti;* ale koncept nád konceptami, dzieło nád dziełami; ani jest ani było, ani będzie; iak jest to które się już stało: *Verbum Caro factum est:* Niepojęta y nigdy niewychwalona Tajemnica, *WCIELENIENIA SYNA BOŻEGO;* *alias ingrossacya inkorporacya* tegoż samego Słowa Przedwiecznego, w tey dzisieyżey Mistyczney *XIĘDZE: Liber Generationis, de qua natus est JESUS,* Już to tu niepospolitym iak w inszych stworzonych rzeczach, postępuje sobie sposobem; Niepojęta PANA BOGA naszego Mądrość, y Wszchemocność: ale iak mowi Święty LEO PAPIEŻ, *serm: 2do de Nativ: Domini:* potrzeba ná to było ofobliwizszego konceptu, y dyspozyciey: *Opus fuit dilectissimi, secreti dispositione Conslij.* A dlaczegoż to pytam się iá? y zaraz odpowiadam, z nauki tegoż samego Świętego LEONA PAPIEŻA; *ut primam pietatis sua dispositionem completeret DEUS:* a żeby pierwsza miłosierdná y łaskawa PANA BOGA naszego dyspozycia; swoy skutek odebrała, y spełniła się: *ut primam pietatis sua dispositionem completeret.* A ktorąż to znówu, pytam się y powtornie; była taka, y jest pierwsza dyspozycia?: *Prima dispositio:* y choć Święty Leo wyraźnie, przydaie *de Salvando homine:* Przyscie ná Swiat Słowa Przedwiecznego, dla zbawienia Narodu ludzkiego; ta to jest nayıpierwsza dyspozycia BOGA Wszchemocnego, w Iego Dekrerach, *ab aeterno;* od wiekow: iá iednak *prascindo* z Teologami, przyscie od zbawienia; żebym niewchodził w Kwestię z temiz Teologami, czy przyszedłby *CHRISTUS* ná Swiat; y iak ieszcze przyszedłby, gdyby Adam był nie zgrzeszył: bo teraz *in presenti Providentia,* przyszedł iak Odkupiciel; *qua Redemptor:* w tenczas zaś gdyby tego niebyło potrzeba; przyszedłby był

iak

iák łaskawy PAN, do sług swoich; *qua Glorificator*: iák mądrze uczy, subtel-
 ną Szkoła. Biorę tedy sobię do dzisiejszey materiey, *CHRISTUM praeise in*
Carne venturum; Przysćie ná Swiat *CHRISTUSA PANA*, w cieie ludzkim: o
 ktorym iák wżyscy Teologowie zgádzaią się ufundowani ná wierze, z kto-
 rey swę zawżdy zwykli wnászać Konkluzyę y konsekwencyę; *Conclusio Theo-*
logica, semper deducitur saltem ex una Praemissa de Fide: tá nappierwsza była od wie-
 kow *ab aeterno*, między wżyskimi innemi Boskimi dyspozycyami dyspozycya:
bo in primo signo, mowiac terminem tychże samych Teologow: że *CHRISTUS PAN*
 miał przysćie ná Swiat, y dla ktorego to ten Swiat y innę *consequenter* stworzo-
 ne są y były rzeczy; *tanquam propter Principatum ejusdem CHRISTI super omnia*
creata in Caelo & in terra: iako dla Monárchy y Głowy wżyskiego stworze-
 nia, ná Niebie y ná ziemi; *Propter principatum ejusdem CHRISTI super omnia*
creata: iák mowia y uczą ciz sami Teologowie. Z ktorey to iá ich náuki, tá-
 ká sobie czynię aplikacyą, do dzisiejszey materiey; y mowię. Jezeli jest
 nad wżyskie dzieła Boskie, y koncepty iego; to náywspanialsze dzieło, y
 náyobliwższy koncept; iákoż y jest, iák go nazywa pomieniony Święty LEO
 Papież: *novus Ordine, nova Nativitate*: to jest Wcielenie SYNA BOŻEGO, *à alias*
inkorporacya tegoż samego Słowa Przedwiecznego, w Tey dzisiejszey Misty-
 czney XIĘDZE: *De qua natus est JESUS*: toć tedy tymże samym wżądzie
 obliwżym konceptem ná koncepta, dziełem ná dzieła; teyże samey dzi-
 siejsza náppierwsza XIĘGI kompozycya, to jest dzisiejsze Iey Niepokálane
 Poczęcie: *Conceptio Virginis, singularis Divinae Sapientiae Partus*. A czemuż to?
 oto temu: Wszakże to jest póspolita wżyskich Filozofow náuka, y práwie
 o tym żadnego powátpienia niemasz; że *Relativa sunt simul tempore, ordine &*
natura: tę rzeczy ktore zobopolną do siebie maia relacyą, y nigdy nieroz-
 dzielona; *Relationem mutuam*: iák jest między Oycem, Matką, y Synem; *&*
è converso, między Synem, Oycem y Matką; *relatio mutua*: niemoga być
 żadnym sposobem od siebie rozdzielone, y oddalone; ale wżądzie
 musz być z sobą skoncypowane, y rozumiane; tak dalece że gdy o jednym
 co mowimy, musi się koniecznie do tego y drugie regulowac: *Relativa sunt*
simul tempore, ordine & natura: toć tedy gdy *CHRISTUS PAN* jest od wiekow
 predestynowany, zá náppierwsze y náywspanialsze w świecie dzieło; y iego
 przysćie dziwne to jest *opus*, bo tego tak Wżara násza uczy: *Ineffabile Mys-*
terium Incarnationis: więc tedy y Náyswiętsza MARYA PANNA MATKA iego,
 bez ktorey *ex suppositione* że się z niey miał národzić, żadnym sposobem to się
 obeysć niemogło; iák toż samo wyraznie Święty PIOTR DAMIAN *serm: 45.*
de Nativ. Virginis, náucza y mowi: *Sicut impossibile erat ut humani Generis fieret*
Redemptio, nisi Filius DEI de Virgine nasceretur; ita etiam necessarium fuit, ut Virgo ex
qua Verbum Caro fieret nasceretur: Jáko rzecz niepodobna była, á żeby był Ná-
 rod ludzki odkupiony, á nie národził się z PANNT Przeczystey *CHRISTUS*:
 tak tez y to jest rzecz koniecznie potrzebna, áby taż sama PANNA z ktorey
 się *CHRISTUS* národził; także urodzoná była: *ita necessarium fuit, ut Virgo na-*
sceretur: toć tedy y Iey Niepokálane Poczęcie dzisiejsze, ktore *naturaliter*
 iey *praeedit Nativitatem*; będzie dla zobopolney y nierozdzieloney, konnecyey y
 relacyy Macierzynstwa; tymże samym obliwżym konceptem Boskim, y
 dziełem nad dzieła iego: *Relativa sunt simul*. Y oto tedy z Filozofyy racya,
 y koncept; dzisiejszy probuający, ná innę Koncepta Koncept. A jezeli y
 powtornie tegoż samego chcemy, y z Teologyy; otoż jest podobna kon-
 winkuiąca racya, y pierwszą komprobuująca; z náuki Anielskiego Doktora,
 TOMASZA SWIĘTEGO *de Aquino*; ktory tak *3tia parte. qua 27*; uczy: *Unicuiq; da-*
tur à DEO gratia, Secundum hoc ad quod eligitur: Každemu PAN BOG daie taką
 łaskę, (Mowi Doktor Anielski); ktora właśnie jest potrzebna iego Kon-
 dycyey

dyciey y słanowi ná ktoren go BOG powołał y náznaczył: *Unicuiq; datur à DEO gratia, secundum hoc ad quod eligitur*: Już tedy łatwa aplikacya z tey náuki, do dźisieyszey máteriey. Jezeli bowiem Nayswiętsza MARYA PANNA, jest y była od Wiekow náznaczona zá MATKĘ SYNOWI BOSKIEMU; iákoż y jest; bo tego Wiára uczy, y dopierom z zobopolney Reláciey probował: ba y Sáma o sobię, *Ecccl: 45*; mowi: *Ego ex ore Altissimi prodixi, Primogenita ante omnem Craturam*: co Expozytorowie tłumaczą, *ex ore id est ex Capite seu Mente*: toć tedy według Iey Stánu y Godności Mácierzyństwa SYNA BOŻEGO, ná ktore od Wiekow była obrána y wybrána; *elegit eam DEUS, & praelegit eam*; musiała mieć od Pána BOGA taką sobię konferowane Łáskę, ktorá jest y była właśnie korrespondująca *correspondens*; Iey Stánowi y Godności Mácierzyństwa SYNA BOSKIEGO: á że zaś znou, bydź Stworzeniu Mátką Stworcy swego; nietylko to jest ofobliwszy Stan y Godność náđ wszystkie inne, ále Cud nad Cudami iák mowi Święty BERNARDYN SENENSKI: *Quod femina conciperet & pareret DEUM, fuit & est miraculum miraculorum*: toć też według tego Cudu, cudowna jest y Łáska, cudowne jest y dzieło, cudowny jest y Koncept tegoż samego dzieła; iák w innych Taiemnicach, tak y w dźisieyszey, Niepokálanego POCZĘCIA MATKI BOSKIEY Taiemnicy; bo tak sobie y nam konkluduje, tenże sam Święty wspomniany Author: *oportuit enim eam elevari ad quandam quasi aequalitatem Divinam, per quam infinitatem perfectionum & gratiarum, quam creatura nunquam experta est*. Y oto tedy y z Teologiey rácyá, ná dźisieyszą propozyciey Kázania mego rácyá. A jezeli chcemy iezcze y zkad inąd rácyi ná racyę, żeby też to nie wszyscy z Filozofiey ábo Teologiey rácyami nárabiać; otoż ię mamy łatwieysze y podług náuki Retorow, *per conglobatas rationes*; przez rozne rácye ná rácye rázem zebráne; *per conglobatas rationes*. Wszakże to jest pospolite przyślowie, *etiam uprosztych wiadome Łacinnikow*: że *cui datur plus, datur & minus*: komu kto więkšzą w czym wyswiadczy Łáskę, tedy tym bardžiey o mnieyszą niebędzie disputował; *cui datur plus, datur & minus*. Wszakże te jest y wyższy Łaciny zdánie, y codzienna tego Praxis uczy: że *media debent esse proportionata fini*: że każda rzecz, áby była doskonałe wyperfekcyonowana; powinna mieć takie *media* czyli sposoby, które są właśnie náležące y zgodne, według proporciey iey doskonałości: *media debent esse proportionata fini*. Wszakże to jest pospolite wszystkich Filozofow zdánie, czyli przyślowie: że *qui dat esse, dat & consequentia adesse*: Kto dáł samą istotną rzecz, dáie y to co jest *ex consequenti* do niey náležące; *qui dat esse, dat & consequentia ad esse*. Wszakże y Legistowie toż samo sobię w noszą, y konkludują, w swym pospolitym Aforyzmie: *qui vult consequens, vult & antecedens ad illud*: kto chce ábo chciał tey konsekwenciey, to tedy chciał y tego samego zkad to wynikło y urosło: *qui vult consequens, vult & antecedens ad illud*. Co wszystko toż samo Teologowie, tym to swym wspaniałym sentem y náuką wyrażają; w Sentencyi Błogosławionego y Wielkiego, Imieniem y rzeczą Woyciecha Wielkiego. *Alberti Magni: Ad dationem Supremi doni, sequitur collatio omnium inferiorum*: że kto odebrał najlepszą iáką Łáskę y honor od kogo, *ad dationem supremi doni*; odbierá tenże sam od niego y to, co jest choć pomnieysze, ále iednak do pierwszego náležące; y regulujące się: *sequitur collatio omnium inferiorum*. Teraz tedy iuz łatwa y nam, w dźisieyszey materiey aplikacya; z pomienionych tych wszystkich rácyi, w ten sposob. Ponieważ odebrała MATKA BOSKA od Wiekow, ten dla siebie nigdy niesłychany Przywilej; że miała bydź ofobliwszym Konceptem y sposobem, MATKĄ SYNA BOŻEGO á Stworcy swego: *Quod Virgo Conciperet DEUM, fuit & est miraculum miraculorum*: o to też y o tym nietrzeba wątpić, że odebrała y tę Łáski, ktore do tey iáko do naypryncipalnieyszey, koniecznie *ex consequenti* náležą; á że między temi jest y

ta albo pierwsza po najpierwszej, albo prawie wraz z nią złączona; a
 żeby była Niepokalanie Poczęta dla Godności Mácieryństwa *SYNA BO-*
ZEGO, bo to jest y *medium proportionatum tali fini*; y tá dystynkcyja od innych,
 Iey Godności należała *jure Maternitatis*: iákom nietylko iá w przeszłych
 moich to probował Kázaniach, ále też *etiam* y inni nietylko przez tę So-
 lenne, probowali Godni y Zácni Pánegirystowie Oktawę; ále *insuper* y ca-
 ły Świat Kátolicki *bene sentiens*, codziennie to od ták wielu lát, á prawie
 wiekow probuje: *decurit, voluit, ergo & fecit*: więc tedy iák ta Łaska byđz
MATKA Wcielonego *BOGA*, jest to Koncept nád Konceptami y dzieło nád
 dziełami; iáko do tychczas mówiem y probowaem: ták też y dzisieysze-
 go Niepokalanego *POCZĘCIA MATKI BOSKIEJ*, Łaska y Przywilej; dla
 konnexej y relaciej, pochodzącej z tych wżyskich odemnie danych y
 wspomnianych rácy; będzie y jest Koncept nád Konceptami, y dzieło nád
 dziełami; ile że kiedy y według Filozofow, zwykłych aforyzmow; *que sunt*
eadem uni tertio, sunt eadem & interse: & propter quod unumquodq; tale, & illud ma-
gis. A ták z tych wżyskich rácy, prawdzi się założona Kázania mego
 propozycja: że Niepokalane *POCZĘCIE MATKI BOSKIEJ*, jest to osobli-
 wszy Naywyższego *BOGA*, nád wżyskie innę Iego Koncepta Konceptu
 á w Zácinskich terminach, *Conceptio Virginis, est singularis Divina Sapiencia Par-*
tus. A żeby ieszcze tym bardziey y lepiej, wydał się dzisieyszy Koncept
 nád Konceptami; słuchaymyż z náuki Filozofow, co to jest Koncept w
 Imieniu y wrzeczy; *quid Nominis, & quid rei*; á ieszcze lepiej co jest w sa-
 mej rzeczy, *quid rei*. Pospolita to jest Filozofow Náuka, *de specie impressa &*
expressa: że gdy co rozum ludzki koncypuie, wprzod sobie *objectum repre-*
sentative, o którym ma co dysponować; y zowie to się *Species impressa*; to
 zaś co onim dysponuje y decyduje, zowie to się *species expressa*; ábo innym
 terminem, *Verbum mentis*: to ták rozum ludzki, z swemi Konceptami w sa-
 mej rzeczy postępuje. *PANA BOGA* zaś nášego niepoięta y nigdy nie-
 wypowiedziana Mądrość, iáko zázwdy we wżyskim ták y w tym samym,
 dáleko z większą perfekcyą, y z inną dystynkcyą sobie postępuje: o ktorej
 iá tu teraz nie będę nic więcey mówił, tylko to co do dzisieyszej należy
 máteryi; że chwalebna Niepokalanego *POCZĘCIA MATKI BOSKIEJ* Tá-
 iemnica, *alias* iey Konceptyja dzisieysza; jest y dla tey samej tákże rácy,
 osobliwszy Naywyższego *BOGA* nád wżyskie inne iego Koncepta Kon-
 cept; że iák mówi uczony *Richardus à s. Laurentio*: *Impressus est ei decor Divi-*
nae similitudinis expressus quam alicui creatura: że daleko tu z większą piéknos-
 ścią y ozdobą, z wiékszym Konceptem y dyspozycyą; *expressus*: wyrażo-
 ne jest podobieństwo samego Naywyższego *BOGA* piéknosci, niż ná in-
 nym iákim stworzeniu: *Impressus est ei decor Divina similitudinis, expressus quam*
alicui creatura. Niechże tedy iák kto chce rozumi tę sobie piéknosć y per-
 fekcyą, czy to tylko *ad intra*: czy też *etiam & ad extra*; czy *ex utroq;*; gdyż
 tego wżyskiego są gruntownę rácyę, y fundamenta; bo iák mówi Ekle-
 zyástyk *cap: mo: Ipse creavit illam in Spiritu Sancto, & vidit, & dinumeravit,*
& mensus est: iá jednák *prae* tylko do dzisieyszej to aplikuję Tajemni-
 cy Niepokalanego *POCZĘCIA MATKI BOSKIEJ*; y tegoż samego Eklezyá-
 styká, komprobuje toż samo tym dalszym Pismem: *& effudit illam super*
omnia opera sua, & super omnem carnem; zdum datum suum. Dzieło nád dzie-
 łami, *super omnia opera sua*: Koncept osobliwszy, nád wżyskie *BOSKIE*
 Koncepta w Świecie pokazáne: *zdum datum suum*: Konceptyja dzisiey-
 sza *NIEPOKALANA, MATKI BOSKIEJ*; z dystynkcyą od wżyskich, y nád
 wżyskich innych Ludzi: *super omnem carnem*.

Teraz tedy zobaczywszy tak wielką; y niepoiętą Pana BOGANafze-
go Mądrość y Włzechmocność; *Invisibilia Dei*: pokazaną w dżisieyſzey Tá-
iemnicy. Niepokalanego Poczęcia MATKI Boskiej; *per ea quae facta sunt*: o-
bliwſzym nad wszystkie inne iego Boskie Koncepta, Konceptem: *a magni-
tudine speciei*: widzę, y w tym także ofobliwſzą iego Boską dyspozycyą, y
OPatrzność; ku teyże samey chwalebney Taiemnicy. Ze ią cały świat
Chrześciński, z ofobliwſzą czci y szanuię weneracyą; dystyngwuiąc tym
spofobem, też samą od innych Taiemnic Taiemnicę, iako *specialissimum opus
& donum Dei*, samego Naywyższego BOGA ofobliwſze dzieło y koncept:
Ipsę creavit eam, super omnia opera sua: A jeżeli gdzie taż sama Taiemnica,
ma swą ofobliwſzą dystyngcyą, y weneracyą; tedy bezpiecznie moze mo-
wić, że tuteyſza Prześwieтна Metropolia Ruska, iest to *Theatrum* iey dżi-
ſieyſzey chwały y dewocyey, gdzie każdy według swego affektu y konceptu,
stara się też samą wychwalać y szanować Taiemnicę, *alius sic, alius sic*. Tu
bowiem naprzod w tey Prześwieтney Archikáedrze nafzey, nietylko mamy
z niey naukę, *tanquam à Magistra probitatis*: ale y żywy przykład, który
iest naylepszym dokumentem y próbą; dewocyey y weneracyey, ku tey-
że nigdy niewychwaloney Taiemnicy: ktoren iuż żadney odemnię nie-
potrzebuie próby, gdyż tę rzeczy którą nam są przez się wiadomę y wi-
domę, żadnych niepotrzebuia próby y ewidencji; ale się samę przez się
probuią y pokazuią, iak iest náprzykład światło sobie y drugim *mediū*;
czyli *ratio* do widzenia. Y co tam przypisał Symbolista, pewney Pieczę-
ci Herb iakis ná sobie wyrázaiący; *distinguit & exprimit*: pokázuie, czym
się od innych dystyngwuię; *distinguit & exprimit*: to iá wiedząc o PRZE-
SWIETNEY Tuteyſzey ARCHIKAPITUZY, HERBOWNEY OZDOBIE; ná Kto-
rey iest wyrazoná, NIEPOKALANIE POCZĘTA MATKA BOSKA; toż
samo bezpiecznie mówić mozę, że *distinguit & exprimit*: pokázuie, czym
się od innych dystyngwuię: Kiedy dżisieyſzą Taiemnicę, NIEPOKALANE-
GO POCZĘCIA MATKI BOSKIEY; z tak Wielkim Applauzem y So-
lennizacyą odpráwuie, *exprimit*: (á Koncept też naylepiey *in specie ex-
pressa* pokázuie się, iakom iuż w tym Kázaniu námienił): że się práwie
od innych w tey Świętey Dewocyi y Konceptie dystyngwuię; *distinguit,
& exprimit*. A że y *distinctorum distincta est ratio*, iak mowia Filozofa-
wie: Niechże tedy y tá dystyngwowána Dewocya, dystyngwuię bardziej
á bardziej w Honorách y w chwale; też samą PRZESWIETNĄ ARCHI-
KAPITUŁĘ tuteyſzą: nietylko wſtyklich *in genere*, ale też *etiam & in indi-
viduo*; Każdego z osobná, WIELMOŻNYCH y NAYPRZEWIELEBNIET-
SZYCH; tuteyſzych Zácnych y Godnych PRAŁAIOW y KANONIKOW.
A że zaś znowu, y między dystyngcyami iest znowu dystyngcyá; bo ied-
na Major Większa, á druga minor mnieysza; podług náuki tychże Filo-
zofow: więc niechże tu y Minor CLERUS, do tey dystyngwowáney należący
Dewocyey, nie będzie bez swey chwały, y pochwały: y iak im iest
wſtykkiem *idem ardor*, to iest tenże sam ieden ferwor; ku czci y chwale,
dżisieyſzego Nábożeńſtwa: tak niech będzie swego czasu, *idem pramium*; też
samą Záplata y Koroná w Niebie, iak y innym; za dobrze dżisieyſzy wychwá-
lony y wypiewány Koncept: *pro Missa bene cantata*. Niech niebądą bez po-
dobney Chwały y Záplaty; y prácowitę przez tę Solenną Oktawę, Go-
DNYCH PANEGIRYSTOW KAZANIA y Pochwały; którą práwdziwie są Za-
cnę Ich Koncepta, y *partus ingenij*: y iak iuż Ich pokazály w sobie Mą-
drość y Náukę, *Opus Authorem laudat; Cor Sapientis, intelligitur in Sapientia*:

Eccl:

Eccl. 3tio: tak niech swego czasu mają v záplatę od Tego, który jest Au-
 thorem y Ichże samych od nich skoncypowanych, y teraz opowiedzianych
 Konceptow: *Omne donum desursum est, descendens à Patre Luminum.* Jacobi
 imo. Niech y tuteyż cała PRZESWIETNA METROPOLIA RUSKA, MIA-
 STO LWOW; má *suo Ordine in Ordinibus*, osobliwie zaś SZLACHETNY MAGI-
 STRAT *pro primario*; Chwałę y Zászczyt przed Niebem y Swiatem, zá ich
 codzienne temu Festu Applauzy y ássystencyę: nie tylko przez tę Solen-
 ną, *specialiter* Oktawę; ále *etiam* y zá prywatne práwie codziennę (bo y
 w samey rzeczy tak); Ich ku Tey Chwałebney Táiemnicy dewocyę, y
 nieustájące áffekta y obserwancyę: ktore to wszystkie mogą się názwać,
 Serc ich y áffektow Konceptem; gdyż y tę swę koncepta mają, iák mowi
 uczony *Marfilus: Amans amati figuram suo sculpir in Corde:* albo ieszcze wy-
 razniey co do Konceptu náleży, iák mowi *Author Symbolicus;* czyli Sym-
 bolista przypisał *Artem docet amor.* Siła Konceptow wynáduię, czyli dokázuię,
 szczery y práwdziwy áffekt: *amor hos accendit amores.* Co wszystko w tuteyżey
 PRZESWIETNEY METROPOLII RUSKIEY, MIESCIE LWOWIE; ná oko się po-
 kázuię; w dzisieyżey Dewocicy y Ápplauzy, ku Czi y Honorowi NIEPO-
 KALANIE POCZĘTEY MATKI BOSKIEY: tak w Nábozeństwach iáko y
 w spiewániu, *amor docet Musicam;* tak w illuminacyach po kámenicach
 y Ulicach; iáko y w rzęsiwym Swietle przy tey Solenney Oktawię poká-
 zanych, w tuteyżey PRZESWIETNEY ARCHIKATEDRZE: *amor, hos accen-*
dit amores: Wszystko to mowie jest osobliwszym znákiem y próbą, Ich oso-
 bliwszego áffektu y Konceptu; ku chwałę y Honorowi, tey nigdy niewy-
 chwáloney Táiemnicy, NIEPOKALANÉGO POCZĘCIA MATKI BOSKIEY:
Ex signis res, ex effectibus agnoscitur causa: Zá co niech im będzie wzáiemna;
 od teyze MATKI BOSKIEY przyobecaná rekompensa: *Qui elucidant me, vi-*
tam eternam habebunt. Niech przytym oráz y wżyskim tym będzie po-
 chwála y rekompensa; ktorzykolwiek tylko *transferunt in affectum*
cordis: ktorzykolwiek tylko ustámi y sercem, tę wychwálaią
 Táiemnicę, y ná ley dalszy zdobywáią się, y zdobywac be-
 dá daley áffekt y koncept: niech mowie wżyskim tym y
 nam wraz zniemi ta będzie nádgroda v záplata; by
 ich wszystkie y násze, koncepta y áffekta ku Tey
 Táiemnicy, były w tey zápisane y konnotowane
 Xiędzę; w ktorey są zápisane, do Niebieskicy
 przeznaczonych chwały Imiona: *In Libro*
Predestinatorum: In Libro Vita.
 A M E N.

The text on this page is extremely faint and illegible, appearing as a series of light grey smudges and ghosting of characters. It seems to be a list or a set of entries, but the specific content cannot be discerned.

I
B
I
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

Biblioteka Jagiellońska

stdr0025814

